

Branka Pregl dela v Pogrebnem podjetju Maribor. Tam je od lani tudi predsednica Sindikata komunale, varovanja in poslovanja z nepremičninami (SKVNS).

Plača bi bila lahko višja

Od naše sogovornice **Branke Pregl** najprej izvemo, da jih je zaposlenih 39, včasih jih je isto delo opravljalo 50, od tega je članov sindikata 31. Povprečna starost je po njenih besedah okoli 50 let. »Sestajamo se nekako enkrat na dva meseca in razpravljamo o kakšnih problemih. Sicer direktorica ima posluš za nas in s sindikatom dobro sodeluje, pri plačah pa ni ravno tako,« izvemo. V podjetju sicer nagrajujejo zaposlene tudi z dodatki, ki jih dobijo, kot pravi Branka Pregl, na podlagi dela pri določenih projektih. »Recimo, zdaj (pogovarjali smo se aprila, op. a.) imamo projekt ob 150-letnici pogrebnega podjetja (ustanovljeno je bilo leta 1962, op. a.). Naredili bomo razstavo cvetja, ker bo na pokopališčih več ljudi, bomo vse v nulo uredili,« pojasni sogovornica.

Sklenjeno imajo tudi podjetniško kolektivno pogodbo, a z njo niso najbolj zadovoljni, izvemo. Podpisal jo je namreč prejšnji predsednik sindikata, in to ne glede na pomisleke in nestrinjanje drugih članov izvršnega odbora, še vedeli niso, kdaj jo je podpisal. »Izgubili smo tudi do pet dni dopusta,« pojasni največji problem naša sogovornica in doda, da so takrat sindikalisti obeh enot, Pobrežja in Dobrave, mislili, da bodo pogajanja še potekala. »Škoda, da nismo imeli pravih informacij,« pravi Branka Pregl in doda, da odkar je sindikat prevzela ona, obveščanje poteka drugače. »O vsem obvestim izvršni odbor,« pojasni.

Delovnik pogrebne dejavnosti sicer poteka 24 ur, a dežurni so ves čas samo vozniki, izvemo, drugi imajo delovni čas od sedmih do treh. Na vprašanje, ali imajo ljudi dovolj, da ni zadreg, ko gre kdo na dopust ali na bolniško, izvemo, da morajo zaposleni znati delati več opravil: »Ogromno drugih stvari moramo vedeti, da nas lahko direktorica menjava. To sicer nismo vsi, ampak stari delavci, ki že vemo ogromno in nas lažje premeščajo.« Naša sogovornica dela kot referentka pokopališke pisarne, kjer ureja zadeve v zvezi z grobovi in parcelami, ker pa je trenutno (pogovarjali sva se 5. aprila, op. a.) sodelavka, ki je v sprejemni pisarni (tj. pri prijavi pogrebov), na bolniški, dela tam ona.

Ko kdo reče pokopališka dejavnost, pogosto pomislimo na kaj mračnega. Je res tako? »Psihično je kar. Mi smo že tako stari delavci, da smo navajeni. Videli smo že toliko primerov, da smo se utrdili. Nekako je treba znati izklopiti vse to, ko greš iz službe,« pravi sogovornica, ki je v tej službi že 36. leto. Nudenje storitev, ki jih svojci potrebujejo, da se poslovijo od najdražjih, je sicer lep in plemenit poklic, doda.

Že vso svojo delovno dobo je v sindikatu in to se ji zdi prav. »Radi se družimo, uredimo takoj, če je kje kaj problematičnega,« pove in potrди, da je zanjo sindikat skupnost, ki si pomaga in skupaj rešuje probleme. Večjih problemov nimajo, potrди, vse kar jim pripada, dobijo. »Razen plače, ki bi bila lahko višja,« doda. »Ko sem začela delati kot mlado dekle, smo imeli zelo dobre plače, mogoče za polovico višje od drugih. A smo v teh letih stagnirali in v 23 letih ni bilo nobenega zvišanja, razen usklajevanja z rastjo življenjskih stroškov. Tako so naše plače realno padle.« V podjetju imajo tudi sodelavki, čistilke, ki dobivata zgolj minimalno plačo, a sta sicer zaposleni v podjetju. Outsourcan imajo le del računovodstva, izvemo.

Ker je starost zaposlenih v povprečju višja, je seveda nekaj ljudi zaradi težkega dela dobilo tudi invalidsko kategorijo. Njim je zagotovljeno nekaj lažje delo. »Da recimo ni več grobar, nima izkopov, ampak gre v nabavo,« pravi sogovornica. Izkopavanje grobov kljub vsemu zagotovljenemu orodju, ki ga je več, kot ga je bilo kdajkoli, ni najlažje delo. Za varnost in zdravje je tudi sicer zgledno poskrbljeno. »Imamo izobraževanja, predavanja, sistematske preglede, vse po zakonu,« pove Branka Pregl in potrди, da imajo tudi ustrezen akt proti mobingu in drugim psihosocialnim tveganjem ter proti zlorabi alkohola.

»Ko gredo zdaj prvi starejši sodelavci v pokoj, smo začeli dobivati tudi mlajše sodelavce, ki se priučujejo. Nekaj jih je v pisarni, nekaj imamo tudi mladih grobarjev,« izvemo. Mogoče ne preseneča niti podatek, da mladih sodelavcev ni težko dobiti, za eno delovno mesto so recimo imeli 160 kandidatov, saj jim ta služba zagotavlja stalnost in varnost, ki sta v teh časih pomembni zadevi.

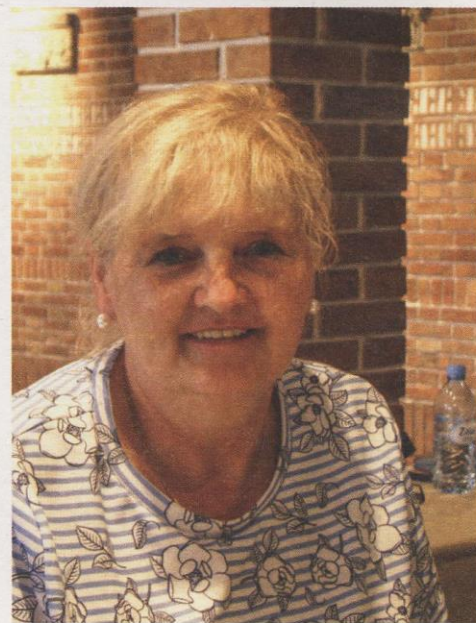

Foto M. M.

Ker se bliža čas dopustov, izvemo tudi, da sindikat svojim članom nudi sindikalne počitnice v prikolici. Organizirajo tudi izlet, spomladi strokovno ekskurzijo plača podjetje za vse zaposlene, konec leta pa »časti« sindikat, nekaj pa doda tudi firma. Za konec? »En sam sindikalist težko kaj doseže, treba je stati eden za drugim in si pomagati,« zaključiva pogovor.

Mojca Matoz

Na spletni strani Pogrebnega podjetja Maribor izvemo, da vse njihove storitve »zahtevajo predvsem odlične ljudi«. V občutljivih trenutkih izgube svojcev, od katerih se poslavljamo običajno ravno na pokopališčih, je pokopališče kraj, kjer so prisotna močna čustva. Kot pravijo v tem podjetju, je njihova primarna skrb zagotavljanje ljudem prijazne, spoštljive in razumevajoče storitve. Zanimivo je prebrati tudi, da se zavedajo, da njihove storitve »zahtevajo predvsem odlične ljudi«. »Prav zato morajo zaposleni biti ustrezno usposobljeni, motivirani in imeti razvito visoko stopnjo pripadnosti svojemu delu in okolju, v katerem živijo.«